

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

H.J. de Koster

's-Gravenhage, 17 juli 1969

Beste Sicco

Zeer veel dank voor je brief van 26 juni. Tot mijn genoegen heb ik hieruit opgemaakt, dat je over het algemeen waardering hebt voor de ideeën over de versterking van de positie van het Europees Parlement, die ik je in mijn nota uiteenzette. Ik zou bij je reactie nog de volgende kanttekeningen willen maken.

Het lijkt op zichzelf logisch dat bij de definitieve financieringsregeling slechts een poging gedaan wordt om de bevoegdheden van het Parlement ten aanzien van de financiën te versterken. De andere voorstellen zouden dan ter gelegenheid van de fusie der Gemeenschappen kunnen worden gerealiseerd. Wij dienen ons er echter wel van bewust te zijn, dat de mogelijkheden ten aanzien van parlementaire inspraak op het financieel beheer van de Gemeenschap slechts beperkt zijn. Zelfs die ideeën, die ik hierover in mijn nota uiteenzette, hebben slechts een beperkte strekking en dit kan in de huidige institutionele opzet van de Romeinse verdragen ook niet veel anders. Wil men echter iets meer bereiken voor het Parlement, dan zal men het moeten zoeken in de invloed op de besluitvorming en er is wellicht iets voor te zeggen om die dan te beperken tot de besluiten die rechtstreeks of indirect financiële consequenties hebben, zoals jij suggereert. Ik vraag mij echter af of dit onderscheid steeds gemakkelijk is te maken. Zo kan ik mij voorstellen dat men er vrijwel alle besluiten ten aanzien van het landbouwbeleid onder zou moeten rekenen.

De Hoogedelgestrenge Heer
Dr. S.D. Mansholt
Vice-Voorzitter van de Commissie
van de Europese Gemeenschappen
te BRUSSEL.-

-2-

Verzonden 17 JUL 1969

Ik ben het wel met je eens dat het voor het Europees Parlement weinig verschil maakt of de gelden voor de begroting worden bijgebracht door het toevallen van heffingen op de Gemeenschap of door directe nationale bijdragen. Wel kan men echter zeggen dat in het eerste geval het gevoelen wordt versterkt dat er volstrekt onvoldoende parlementaire controle wordt uitgeoefend op de besteding van de enorme bedragen die de Gemeenschap uitgeeft: de nationale parlementaire invloed vermindert namelijk doordat de bijdragen niet meer op de nationale begroting voorkomen.

Je zult je overigens herinneren, dat de Nederlandse Regering en het Nederlandse parlement de versterking van de positie van het Europees Parlement altijd aan de eigen middelen hebben gebonden, omdat hierbij het dreigement kon worden geuit dat het Nederlandse parlement geen eigen middelen zou toestaan (volgens de procedure van artikel 201), indien niet tegelijkertijd iets werd gedaan voor het Europees Parlement. Op zichzelf echter is de definitieve financiering ruimschoots voldoende aanleiding om de parlementaire inspraak te vergroten. Een definitieve financieringsregeling zonder afdracht van heffingen aan de Gemeenschap kan ik mij overigens nog moeilijk voorstellen.

Tenslotte een enkele opmerking naar aanleiding van je suggestie om het parlement zelf eerst eens te vragen welke oplossing het ziet voor dit vraagstuk. Ik heb daartegen op zichzelf uiteraard geen bezwaar. Ik ben alleen bang dat een dergelijke suggestie van de zijde van de Commissie alleen maar leidt tot geharrewar in de Raad zonder concrete resultaten. Dan zou de Raad in het geheel niets hebben, terwijl een concreet Commissievoorstel in ieder geval niet in de la gestopt kan worden. Dit zou overigens met een advies van het parlement misschien wel gebeuren. Het is daarom wellicht beter eerst een voorstel te doen en daarover het advies te vragen van het parlement, zodat de Raad over alle noodzakelijke adviezen beschikt.

*Progetijk zien wij elkaar volgende
maand in Brussel*

*Met de beste groeten aan
jullie beiden*

Hans